

Ultimul gând

RCE

De ce nu-mi dai obrazii tăi în palme ca să-i strâng
Și apoi blajin să mă desprind și dorul să îl frâng,
Iar gura ta, de ce n-ar vrea, să umple al meu foc
Când totu-mi pare a fi pe dos, să faci să mă întorc.

De nopți pierdute nu mai zic, iar zile ce-or veni...
Slăvit va fi cel curajos ce umbra ți-o va găsi,
Căci nu mai ești de mult pe aici, să pot să-ngenuchez
În fața ta și-a lumii-întregi, să-ți spun că te iubesc.

Și-apoi amarul meu va fi cu mine nedesprins
Ușor, ușor iubirea-mi voi uita ca pe un vis,
Iar peste ani de voi mai fi, străin voi fi trecut
În cartea vieții ce a fost și ce va fi... curând.